

Ajánlás

Folyóiratunk a második évfolyamába lépett. Önmagában ez a tény természetesen nem alkalmas arra, hogy messzemenő következtetéseket vonjunk le a fogadtatásával kapcsolatban, még akkor sem, ha az elmúlt félévben több mint kétezren nyitották meg 1–2. összevont számunkat, és a 25 megjelent tanulmány átlagos olvasottsága 200 körül volt. Sokkal fontosabbnak gondolom azt, hogy azokban a tudományos műhelyekben, amelyeket elérni szándékoztunk, értő és pozitív fogadtatásra találtunk. Az a szerkesztői koncepció, amely a multi- és interdiszciplináris megközelítésmódot preferálja, sikeresnek bizonyult: tematikus rovataink (a globális és helyi kultúra kérdései, ill. a Covid-19 világjárvány hosszú távú hatásai) mellett teret kaptak az oktatás és a kultúra általánosabb kérdései is.

Bár Fókuszba ebben a számban a koronavírus-járvány által előidézett helyzetből való kilábalás lehetőségeit és e lehetőségek továbbélésének esélyét helyeztük, egyáltalán nem véletlen, hogy szinte minden tanulmányban megjelennek a digitalizáció, az online tér felhasználásának elméleti és gyakorlati-módszertani kérdései: akár az oktatásban, esélyegyenlőségi (Jakab Natália), vagy oktatásfilozófiai (Mitnyán Lajos) szempontból, akár a művészeti kommunikációban (Szirmai Éva), de a kultúráközvetítés legkülönfélébb területein, mint a könyvtár (Dani Erzsébet, Szabó Dóra), a múzeum (Ringert Csaba, Medgyesi Konstantin) vagy éppen a közművelődési intézmények (Repisky Dániel).

Nagyon fontosnak tartjuk egyfajta folytonosság fenntartását az egyes folyóiratszámok között, és nem kevésbé a tudományos eszmecsere platformjának biztosítását. Közelítések című rovatunkban Horváth Nóra tanulmányának kapcsán a szerző és Mitnyán Lajos, a szöveg lektora „beszélget” Újvári Edit érzékeny és értő moderálásával megkerülhetetlen művészetfilozófiai kérdésekről. A nyílt és konstruktív vita – ha nem is hozta azonos platformra a résztvevőket – jelzi, hogy mennyire hiányzik a hazai tudományosságból a reflexió, az álláspontok közelítésének lehetősége.

Külön öröm számunkra, hogy szerzőink között megjelentek a következő generáció tagjai, hiszen tudományos pályájuk mérföldköve lehet az első lektorált publikáció. Külön rovatot tervezünk ugyan a Feltörekvőknek, de beláttuk, hogy írásaik minősége alapján helyük van az idősebbek között. Köszönettel tartozunk lektorainknak, a tanácsadó testület tagjainak, a szerkesztőség minden tagjának és a KAPOCS kutatócsoportnak, hogy immár második évfolyamába léphetett folyóiratunk.

Szeged, 2022. június

főszerkesztő